

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
(ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΑΗΝΗ)
ΜΥΤΙΑΗΝΗ 1' Απριλίου 1932
ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 15

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΛΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

Τὴν παρελθούσαν Αευτέραν συνήλθον εἰς σύσκεψιν ὑπὸ τὴν πρ. εδραν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἰ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων δὲ νὰ μελετήσουν τὴν κατάστασιν. Παρέστησαν εἰ κ. κ. Βενιζέλος, Καφαντάρης, Τσαλδάρης, Μιχαλακόπουλος, Παπαναστασίου, Ζαβιτσιάνης καὶ Κονδύλης. Τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως ἔκαμεν ὁ κ. Ζατμης εἰπὼν περίπου τὰ ἑξῆς :

Ζατμης.—Δοιπὸν ;

Βενιζέλος.—Σὰς ἐναλέσκαμεν ἰδῶ, κύριοι συνάδελφοι διὰ νὰ σὰς εἰπῶμεν ὅτι, ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ κατόπιν ἰδιαιτέρων συστάσεων τοῦ κ. Νιμάγερ μὰς συνεχάρη διὰ τὴν ἀκολουθηθεῖσαν εἰκονομικὴν πολιτικὴν, ἧς ἐπέτυχεν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν. Δυποδομὴ δὲ τὸ τοιοῦτον θὰ σὰς λυπήσει ἀλλ' ἤμην ὑποχρεωμένος νὰ σὰς τὸ εἰπῶ ἐπειδὴ φρονῶ ὅτι ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ οὐδεὶς νὰ λέγει κ.τ.λ.

Καφαντάρης.—Σὰς συγκαίρομεν κ. Πρόεδρε, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς εἰκονομικῆς σας πολιτικῆς.

Τσαλδάρης.—Καὶ δικτὶ δὲν σὰς ἔδωκαν δάνειον ;

Βενιζέλος.—Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, πῶς ἦτο ταξίδι δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν, θὰ σὰς ἐξηγήσει.

Μιχαλακόπουλος.—Μερὸι κ. Πρόεδρε. Διὰ τὴν εἰς ἔδωκαν... Ἄ, ναί ! Διότι ἔχουν καὶ εἰ Ἐδρωπαῖοι κρίσιν...

Παπαναστασίου.—Ἀσφαλῶς. Ἐπειδὴ ἔχουν κρίσιν περισσοτέραν ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μας, ἀντελήθησαν ὅτι δὲν εἶνε φρόνιμον νὰ δανειζοῦν εἰς τὸν κακοκέφαλον.

Βενιζέλος.—Δὲν ἐννοεῖ αὐτὸ ὁ κ. Ἀνδρέας. Οἰκονομικὴν κρίσιν πιστεύω ὅτι ἤθελε νὰ εἰπῆ.

Μιχαλ.—Μὰ βέβαια.

Βεν.—Τὸ ἐναντίον ἄλλως τε θὰ ἀπετέλει ἀντίφασιν πρὸς τὴν τηρηθεῖσαν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν πολιτικῶν, οἷτινες ἂν εἶχον κρίσιν δὲν θὰ μὰς ἐδάνειζον πρὸ πολλοῦ.

Ζαβιτσιάνης.—Ὅστις δὲν ἔχει δάνειον ;

Βεν.—Ἔτσι φαίνεται.

Ζαβιτσιάνης.—Πᾶμε λοιπὸν νὰ φύγομε.

Βενιζέλος.—Ὅχι δά. Μείνετε. Ἔχομε καὶ ἄλλα νὰ ποῦμε.

Οἱ Ἀρχηγοὶ (ὅλοι μαζῶ). Τί ;

Βενιζέλος.—Ἐίρετε τί λέμε ; Μὰ πῶς δὲν ἔχομε πιά χρήματα νὰ σπαταλοῦμε, ἔρχεσθε νὰ κάνουμε οἰκουμενικὴν Κυδέρησιν ;

Καφαντάρης.—Καὶ ὁ σκοπὸς ποῖος ;

Παπαναστ.—Σεῖς χορτάτοι, ἡμεῖς πεινασμένοι τί πικρὰ μποροῦμε νὰ κάνουμε !

Ζαβιτσιάνης.—Ὁρθότατα. Συμφωνῶ μὲ τὸν προλαλήσαντα.

Ὅλοι μαζῶ.—Σωστά. Πολὺ σωστά.

Τσαλδάρης.—Ὅσον δι' ἐμὲ ἔχω ἐπιφυλάξεις.

Βενιζ.—Μὰ ἡ Οἰκουμενικὴ θὰ μὰς ἐνδυναμώσει ὥστε νὰ ἐπιβίλωμεν μερικὰς ἐκκτοντάδας ἐκκατομμυρίων φόρους προσθέτους εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Αὐτὰ θὰ δεικνυθῶσιν ἐξ Ἰσσο εἰς τοὺς «ἡμετέρους» ὄλων τῶν κομμάτων.

Ζαβιτσιάνης.—Κτλὴ ἰδέα.

Ὅλοι (πλὴν τοῦ Κονδύλη καὶ Τσαλδάρη).—Περὶφημη !

Βενιζέλος.—Δόξαι σοὶ ὁ Θεὸς πῶς συμφωνοῦμε ἐπὶ τέλους.

Κονδύλης.—Ἐγὼ διαφωνῶ. Ἐμένα ὁ νοῦς καὶ ὁ λογισμὸς μου εἶνε πότε θὰ φαγωθεῖτε διὰ νὰ γίνω ὁ ρυθμιστὴς τῆς καταστάσεως. Διότι πιστεύω ὅτι ὑπάρχουν ἱστορικὰ περιόδοι εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ἑθνῶν πῶς ὁ κοινεβουλευτισμὸς δὲν εἶνε ὁ ἐνδεικνυόμενος τρόπος διακυβερνήσεως λαῶν ἠλιθίων ὅπως οἱ Ἕλληνας.

Παπαναστασίου.—Ὁκ. Τσαλδάρης δὲν ὁμῶς ; Τί σκέπτεται ;

Τσαλδάρης.—Ἐγὼ ἔχω ἐπιφυλάξεις.

Βενιζέλος.—Εἰσθε ἐνοχλητικὸς κ. συνάδελφε, μὲ αὐτὰς τὰς ἐπιφυλάξεις σας. Ἀφήστε ἐπὶ τέλους τὴν γκρίνα καὶ ἔλατε νὰ συνηγορήσωμε. Ἀλλῶς θὰ ἀποθάνετε τῆς πείνης, καὶ σεῖς καὶ οἱ ὀπαδοὶ σας τόσα χρόνια ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας.

Τσαλδάρης.—Αὐτὸ εἶνε ἰδικὸς μας λογαριασμὸς.

Μιχαλ. Ὅστις ἀποκρούετε τὸν συνεταιρισμὸν ;

Τσαλδάρης.—Μάλλον ναί. Προτιμῶ νὰ ἀναμεινωμεν ἐπὶ ὀλίγον ἀκόμη τὴν ἐλοκλήρωσιν τῆς ἐπιτυχούσης πολιτικῆς σας Καὶ κατόπιν βλέπομεν.

Κονδύλης (καχυπόπτως). Τί βλέπετε ;

Παπαναστ.—Ἔ, δὲν καταλαβαίνεις ; Τὸν περὶ ἡ ἰδέα πῶς θάρθει αὐτὸς ἐπὶ πράγματα παντοδύναμος, νὰ καταλύσει τὴν Δημοκρατίαν καὶ νὰ τὰ κάνει ὅλα δικά του.

Τσαλδάρης.—Ἔ, λοιπὸν ναί.

Ἡ ὅλα ἰδικὰ μας ἦ τίποτε.

Βενιζέλος (εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου).—Δὲν πιάνεται ὁ κατήργητος. Σὲν δικολάβος Εἰρηνοδικεῖου τετάρτης τάξεως ξεφύγει.

Ἡ Ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται

Ὅταν τὸ 1897 ἡ Ἑλλὰς ἐπτώχευσεν καὶ ἀνέμει ἀπέστειλαν εἰς Ἀθήνας κάποιον Ἀγγλον οἰκονομολόγον ὡς πρόδρομον τοῦ Δ.Ο.Ε. τὸν Μίστερ Λόου, σὺν καλῇ ὄρᾳ τὸν κ. Νιμάγερ διὰ νὰ ἐξελέγξει τὰ τεφτέρια τῆς. Τότε ὁ ἀθάνατος Ζουρῆς ἔγραψε τοὺς παρακάτω ἀμίμητους στίχους εἰς τὸν «Ρωμῖόν» τοῦ πού εἶνε καὶ σήμερ ἐπίκαιροι.

Ὁ Λόου, μὰυ τζέντλεμαν πῶς εἴχετε; καλέ; πῶς εἴστε στὴν ὑγείαν σας πῶς εἴστε σὶὰ μυαλά ; Πολὺ στεύμπιτ μού φαίνεσθε· πολὺ κουτὸς τοῦτέστι ἀφοῦ χαντάκωμιν χρουσοῦ τὸ Κράτος μας; ὑπέστη καὶ ἀφοῦ καὶ σεῖς γνωρίζετε μωρὲ συφοριασμένοι πῶς εἶνε «ντέλσιμπλ κὼς» —ὕπόθεσις χαμένη— νὰ πληρωθεῖ ἐπακοιβῶς πᾶς τῶν δανειῶν ὄρος τοῦ Ἰνκουιξ ὅπου θὰ πεῖ τῶν κεφαλαίων φόρος καὶ αὐτὸ πού λέτε ντίβιντεντ τοῦτέστι τὸ κουπόνι πού σὲν μὰς ἔρχεται σὶὸ νεῦ ὄλους μὰς πιάνουν πόνει σεῖς σὶὰ καλὰ καθούμενα ἐρχόσαστε ἰδῶ πέρα νὰ κοπνίσουμε μαζῶ καβουρντιστὸν ἀέρα.

— Ὁλ ράιτ μίστερ Φασουλῆ —
—Βρὲ τί ὀλοαῖτίεις ; ἰδῶ συμβαίνουν πράματα πού εἶνε νὰ σαστίεις !

«Ἐμιναντ φέιλορ, μίστερ Λόου» μὲ ἄλλους λόγους ἦτοι τὰ τῶν Ἑλλήνων δάνεια καθῆς τ' ἀποκηρύττει.

«Ὅ,τι καὶ ἂν πεῖς βρὲ τζέντλεμαν θὰ κάνε σὶὰ χαμένα ἐμεῖς μωρὲ τὰ ξέρουμε πρωτῆτερα ἢ πὸ σένα. Δὲν πᾶς μαλλιὰ θεότρελλης γυναίκα νὰ ξεμπλέξεις παρὰ μὲ τὰ τεφτέρια μας σοῦ κάπνισε νὰ παίξεις ! Μυστηριώδης εἶνε Σφιγξ τὸ κάθε μας τεφτέρι

Μιχαλ.—Εἶνε κάλτσα τοῦ διαβόλου. Ἐγὼ λέω νὰ τὸν ἀφήσουμε λίγον κερὸν ἀκόμη νὰ πεινάσει καλὰ. Τότε θὰ δεχθεῖ.

Βενιζέλος (πρὸς τὸν κ. Ζατμην).—Ματαίως παρατείνεται ἡ σύσκεψις κ. Πρόεδρε. Δύο ἐκ τῶν κ. κ. συναδέλφων ἐδῶ δὲν ἀντιλαμβάνονται τὸ συμφέρον τῶν θὰ διατηρήσωμεν λαῖκὸν τὴν ἀρχὴν, ἀλλὰ νὰ μὴν παρκαποῦνται κατόπιν.

Ζατμης.—Πηγαίνετε. Εὐχαριστῶ πῶς ἤλθατε. (Οἱ ἀρχηγοὶ φεύγουν σκεπτικῶς).

καὶ ὅσο νι' ἂν εἶσαι ἔξυπνος σὶὰ νούμερα ξεφτέρι νὰ καταλάβεις τίποτε δὲ θὰ τὸ κατορθώσεις καὶ θὰ τ' ἀφήσεις σύξυλα καὶ θὰ τὰ φασκελώσεις. Κ' ἔπειτα τί σὰς μέλλει σὰς βρὲ διαόλου γουρσοῦρηδες ἂν δὲ σὰς πληρώσουμε καὶ ἂν εἶμεθα μουφλούζηδες ; Γιατί καὶ μὰς ; δὲ συγκινοῦν τὰ χάλια τὰ δικά σας ; Μήτ' ἀνεκατεβούμαστε σὶὰ εἰκονομικά σας ; Καὶ οὐτε Λόου Ἑλληνα σὰς σταίλαμε κανένα νὰ δεῖ ἂν τὰ τεφτέρια σας τυγχάνουν μπερδεμένα !

Βλέπεις σὲρ Λόου τζέντλεμαν αὐτὴ τὴν καβαλίνα ; πού μοιάζει κακαίτρινη σὺν ἀγγλικῆ στερόλινα ; Ἄν δὲν τὴν βλέπεις ἀνοιξε καὶ τρίψε τὰ στραβά σου ἀποκαλύψου εὐλαβῶς καὶ μωρὸς σ' αὐτὴν βουβάσου. Γιατί δὲν εἶνε ἄλλο τι εἰμὴ ἐν δόξης σῆμα εἰς καβαλίνας μέγεθος εἰς καβαλίνας σχῆμα. Καὶ ὅσο νὰ ἡμαύρωσεν τὴν ὄψη τῆς ὁ χρόνος ἰσοσταθμίζει τὴν χρουσὴν τῆς γαίας Ἀλβιόνος. Γιὰ δὲς τὴν πάσια τῶν ὀδῶν καὶ τῶν πεζοδρομίων πλὴν μὴ ποσῶς προχώρησον σὶὰ κεντρικὸν Ταμεῖον· γιατί ἐκεῖ στὴν πόρτα του θὰ δεῖς μωρὲ γαλάντη ὅ,τι μὲ φοίλην διάβασες στὴν Κόλαση τοῦ Ἀάντη. Ὅσο μὲ πλησιάζετε νὰ πληρωθῆτε ἐγκαίρως πᾶσαν ἐλπίδα πληρωμῆς ἀφήτε κατὰ μέρος.

ΕΚΚΛΕΚΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ
Σ' ΕΚΕΙΝΟΝ
Ἐίχασε τὰ τραγούδια μου
Γιὰ σὲ τὰχῶ γραμμένα
Κι' ἂν δὲν σὲ συγκινήσουνε
Ἄς πᾶν καὶ αὐτὰ χαμένα.

Πῶς χάθηκ' ἡ ἀγάπη μας
πᾶν τῶρα τρία χρόνια...
Ἄν τὴν παγώσαν παγετοὶ
Ἄν τὴν σκεπέσαν χιόνια.
ΜΑΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΑ
Σημ. Σεντ. — Ὁ ἀνωτέρω ποιητικὸς μαργαρίτης ἀνήκει εἰς τὴν γλαφυρὰν γραφίδα τῆς πασιγνώστου Διοδολετῆος ποιητρίδος ὀδῶς Μαρίας Γεωργιάδης, τῆς καὶ ἐνδεκάτης μετὰ τὴν Σαπφῶ Μούσης δικαίως ἐπικληθείσης. Ὁ «Τριβόλος» θεωρεῖται εὐτυχὴς συγκρατῆς ἀπὸ σήμερον μεταξὺ τῶν ἐπιλέκτων αὐτοῦ συνεργατῶν καὶ τὴν Μοῦσαν ταύτην.

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ	
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΔΡΧ. 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	» 250
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	» 2
ΔΕΣΒΟΥ	100
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	150
ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤΑΙ	

ΔΕΣΒΙΑΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΣΠΙΓΙΕΣ ΤΣ'Ι ΚΡΙΓΙΑΣ

Ούνας ήμ λιμνός, Ισχυμ δικα-
πέντ. χρονώ, πήγα παραγίδε σ' ε-
ναν άρχουντ τ' χουριεθ μης. Βχ-
σ'ίλι τών λέγαν τ' ήταν βχρύς
Ινικουσύρς σα'ντιζαντουν θλους
Ι κόσμους, άφου έκανι τ' σ' τευ
ζα'ιράτ χρόνια τ' σ'ι π'ιτρους
στ'ν άκκλ'ησ'ά.

Κάθα Τσουριατ'ή, π'υ δέν ελ-
χαμι μαγαζ'ι, τ' σ'ι πήγηνα σ' τευ
σπίτιντ νά κασ'ανίσου τ'ά μλάρια,
ήθαζ'ι μι νά γυαλίσου τ'ά π'ιπού-
τσιαντ. Μιρακλής άθριπους — θ'ός
σ'χουρέσ' τευ. Ίστ'ιρη ή ήλι νά
δάλι τ'υ θρατ' σ'ι ντ τ'ου τ'ουχέ-
νιου, τ'υ γιλέκ τ'ου β'ιλυδένιου,
ένα φέσ' μακρ'υ άρχουντ'ό, τ' σ'ι
τευ μιταξουτ'ό τ'υ ζουνάρ, τ' σ'ι νά
π'έ σ'ιν' άκκλ'ησ'ά. Σάν ήμπινη μέ-
σα εβλι κάνας'ιντ τόπου νά π'έ
σ'ου μπ'αγκάρ Καλός άθριπους σ'
εβλ'αντ' μ'ό τ'υ ήταν σαράφς τ' σ'ι
νταμαχ'ισ'ιάρς. 'Απ' τ'ου π'ουλύντ
τευ νταμάχ έπαθι (θ'ξου άπ'ι πάνου
σας) άντιρέδημα — έδισι κόμπου
τάντιρουνε π'ου λέγιν.

Ρώτσι εβλι τ'ς γιατροι τ' χου-
ριεθ τ' σ'ι σ'χουριμένους Μαριγλής
είπιντ νά π'έ σ'ιν' 'Αθήνα νά κάνι
ιγχειρίσ'. Λέγειμ μιάν άργαρνή.

— Ταχιά Κόπ θά π'έμι σ'ιν'
'Αθήνα τ' σ'ι θά σ'ι πάρου μαζ'υ μ'
π' έξέρς τ'ά σουκάτ'σ'α. Που νά
τ'ξέρου γ'ω τ'ν 'Αθήνα μι δυθ
β'δουμάδς π'ου κάτσα σ'ι 'Ιγγλι-
ζέλι τ'υ γκαράζ. Μ' άς είνι. Π'ές
ένα κ'εφ είπα θά κάνο τ' σ'ι γ'ω
σ'ιργιάνι. Μπαίνουμι μέσ ένα
σ'ιλουπνίχτ, π'ου τράβ'εα τ'ον έρ-
μουμ' γιατί τ' άφιντικ'ου π'ηριμπι-
λιέτ'ου δέφτιρ θέσ' τ' σ'ι γ'ιά μένα
τρίτ.

'Ε μ'ουρέ, τ' σ'ι ξιπρουβέρνουμι
στούν Κάθου-Ντόρου τ' σ'ι άρχινά
νά ξιρ'νέ β'χσ'ίλις. Φαίνιτ'ι π'ουδ
στινιουχουρέσ' τ' σ'ι μέσ τ'ου καμα-
ρέλι τ' σ'ι θ'αζ'ι τ'ου παπούτσιντ,
χ'π'έ μιά τ'ου πιτρουματέλι τ'
σ'ιρουτζ'λου τ' παναθουριθ π'ου γ'λέπ
σ'ι θάλασσα, τ' σ'ι μουντάρ'ι μέσα
τευ νιρ'ό τ' σ'ι γ'ίντ'σ'ι μ'γαδάκ τ' ά-
φιντικ'ου. Βάζι τ'ς φουές, π'λαλι-
ουδ ε'ι καμαρ'ότ' τ' σ'ι τί νά δ'ουδ!
Β'χσ'ίλις πάπια!

— Ρέ διαβόλι! Μ'έσ τ'ου νιρ'ό
κάνιν τ'ά παναθ'υρια ρέ!

Μή: τ'ά πουλουλουγ'ω φτάζ'ι
σ'ιν' 'Αθήνα. 'Ιγχειρίσ' έν γ'ίντ'σ'ι
γιατί σ'ουδ δ'όμου έλισι τάντιρου
τ' Β'χσ'ίλι άπ' τ'ου ξιρατί. Χ'ασου-
μιρήσ'αμι δ'μους κανέ δυθ θ'δουμά-
δς Ισχυμ νά λουγιάξιν τ' άντιρα
τ' άφιντικ'ουμ σ'ις άκτινίς. Σ' ά-
φ'ό τ'ου μιταξ'υ τιλειώσαν γ' ε'ι
κουμπάνις μας τ' σ'ι πήγαμι νά φάμι
σ'ι λουκάντ'α.

— Τί φαγιά έχ'ιτ'ι γ'ιέμ;
— Τέτοιαν έρα, άφεντικ'ό δέν έ-
μειναν παρ'ά μόνο χ'ρέας με πα-

ΔΥΣΤΥΧΑ

Με την κιδάρα

'Εγώ και νά σ'ε παντρευθ
δ'έ θ'ά σ'ου πάρω δούλα.
Δ'έ θέλω νάχω παθερά
δ'έ θέλω και Γιαννούλα.

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ «ΤΡΙΒΟΛΟΥ»

'Υπό εύσεβών χριστιανών διευ-
πώθη προς την διεύθυνσιν του
'Τριβόλου» ή εύχή ενά μη διακω-
μωδεΐται ό ακάθιστος ύμνος». Αυ-
πούμεθα [διότι υπάρχουν εύσεβείς
χριστιανοί με τέσσην στενήν αντί-
ληψιν, ώστε νά έκλαμβάνουν ως
διακωμώδησιν την παρωδιάν έκ-
κλησιαστικών ύμνων με σκοπόν την
πολιτικήν σάτυραν. 'Ο 'Ακά-
θιστος Ύμνος έχρησίμευσεν άνέκα-
θεν και κατά παράδοσιν εις τούς
εύθυμογράφους ως έπιτυχές μέσον
στηλιτεύσεως πολιτικών και κοινω-
νικών άτασθαλιών, διά τόν λόγον
ότι είνε πολύ γνωστός εις όλους
και έπομένως έπιτυχές και κατανη-
τόν μέσον σατυρικής έκφράσεως.

Παρ' όλα αυτά λίαν εύχαρίστως
άνταποκρινόμεθα εις την διατωπω-
θεισαν εύχήν και διακόπτομεν τούς
χαιρετισμούς του «Τριβόλου» διά
νά μη σκανδαλίζωνται έστω και εύ-
άριθμοι εύσεβείς αναγνώσται μας.

ΕΔΕΣΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ

4η 'Εβδομάς τών νηστειών
Δευτέρα. Μεσ. Κρεμυδοκέφα-
λα σαλάτ. 'Εσπ. Κρεμυδουρές
σαλάτα.

Τρίτη. Μεσ. Στρυιδέψωμ. 'Εσ.
Χυλός.

Τετάρτη. Μεσ. Ταχίνι. 'Εσπ.
Παπαδιές.

Πέμπτη. Μεσ. Γλυτσιριδίσ σα-
λάτα. 'Εσπ. 'Αφτέργισ γιαχνί.

Παρασκευή. Πρωτ. Πρωγια-
σμένη. 'Εσπέρς. 'Ακάθιστος Ύ-
μνος.

Σάββατον. Μεσ. Βρυδόγλωσ-
σις σκλάτ. 'Εσπ. Καφακλιθρις
δραστής.

Κυριακή. Πρωτ. Λειτουργία
του Μεγ. Β'χσ'ιλιεου. 'Απόγευμα
Ποδόσφαιρον. 'Εσπέρς. Κύριε τών
Δυνάμεων.

τάτες και σουπιές.

— Βάλιμ, γ'ιέμ, κριγιάς μόνα
τ' σ'ι στούν Κόπ δάλι σπ'ιγίς.

Νά σ'ας π'ό έν τευ άλισ'ιρντζ'α,
μά σ'άν άκουφάγαμ'ι τ' σ'ι π'έρουσι
δέκα δραχμ'ές τευ κριγιάς τ' σ'ι δι-
καπέντι τ'ς σπ'ιγίς, φράθκατου.
'Εσκασι άπ' τ'ου κ'ακόντ'ι τ' άφιν-
τικ'ουμ γιατί θ'άργ'ι π'ουδ είνι 'Α-
γιάτ'ου, π'ου τ'ς τ'ρώμ'ι γ' ε'ι φ'ου-
χοι τ'ς σπ'ιγίς, τ' σ'ι έχιν ήμισουτίμ.
'Απ'ι τότσις, τ' σ'ακ π'ου φύγαμ'ι
άπ' τ'ν 'Αθήνα, χ'όρτασα γ'ω τ'ου
κριγιάς τ' σ'ι φ'ότ'ς τ'ς σπ'ιγίς.

ΚΟΠΣ

ΣΗΜ.—Γ'ό άνωτέρω, άριστουρηματι-
κό, σ'ε λιτότητα ύφους και παρβατικότη-
τα τοπικ'ου γλωσσικ'ου ιδιώματος κομμάτι
μ'έσ τ'ό έστ'ιλε ό φίλος 'Αγιασώτης συ-
νεργάτης, κ. Στρατής 'Αναστασής.
Τόν άχαριστούμε και τόν ευχαίρουμε.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εις θεατρικόν συγγραφέα

Τί μυαλά ξεδιωμένα!
μήπως ξέρουνε τί λένε;
Γράφεις δράμαμα... γελοΐνε
γράφεις κωμωδίες... κλαίνε.

ΑΙ Χ ΕΝΤΟΛΑΙ

1) 'Εγώ είμι «Τριβόλος» ό σα-
τυρικός ό έξαγκών σ'ε έκ δυθ-
μίας άντι δύο δραχμ'ών. Οδ'κ' έσεν-
ται σοι διάβρολι έτορ'ι π'λήν έμοδ.

2) Ου ποιήσης σεαυτ'ω είδωλον
την πενθεράν σου μηδέ άγοράσης
τη γυναικί σου παντοφ'λες ή τη
παιδίσκη σου άλεξ'θρόχιον, ή τ'φ
υίφ σου σουγιάν ή τη δουλίσκη
σου σάρωθρον, διτι πάντα ταύτα έ-
γερθήσονται κατά της κεφαλής
σου.

3) Τίμη την περιουσίαν του
πατέρα σου και τό κομπόδεμα της
μητέρας σου ίνα εϋ σοι γένηται
και ίνα μακροχρόνιος έση έπί της
γής παιζων τάβλιον έν τ'φ «Πα-
νελληνίω».

4) 'Αγάπα τόν πλησίον σου και
την γυναίκα αυτοϋ, και θυγατέρα
και άδελφήν και θέλαν και π'αν
θ'ηλυ γένος αυτοϋ ως σεαυτόν.

5) Ου φονεύσης και ου τεμαχι-
σης τόν γαμβρόν σου ή τόν σύζυ-
γόν σου ή τόν Κύριόν σου.

6) Ου μ'ειχεύσης άπαξ και γάρ
τό κ'έρας διπλοθν εστίν.

7) Ου κλέψης; ελιγώτερα τ'ου ε-
κατομμυριου διτι έπί θανάτου θέ-
λουσι καταδικάσει σε.

8) Ου ψευδομαρτυρήσης υπ'ερ
του πλησίον σου άντι πεντηκοντα-
δράχμου ή εκατοναδράχμου μό-
νον, διτι εϋτες κορ'ότ'ο ένεμάση σε.

9) Οδ'κ' έπιθυμήσης την γυναί-
κα του πλησίον σου μέχρι χωρι-
σμοϋ διτι φορτώση σε τό ζεμπ'ίλιον
διά παντός.

10) Ου λησμονήσης συνδρομήν
'Τριβόλου» και έξη θησαυρόν έν
Ουρανίς.

ΜΟΥΣΗΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Την Κυριακήν ειχε τη σειρά
του τό Γυμνάσιο γ'ιά νά μας πα-
ρουσιάσει εις τ'ά άθλητικά γήπεδα
μάτς, τραγούδια, χορούς τη συμ-
πράξει και τών ώρ'ιων μαθητρι-
ών. Αυτή τη φορά ήλθε και ή σει-
ρά τών κοριτσιών, π'ου ως τ'ώρα έ-
θεώντο τ'ουδ έτεροφύλους κλωτσόν-
τας έαυτοές και άλλήλους, νά
μποθν και αβ'τά σ'ιά γήπεδα και
νά κινήσουν τ'ά κοθαράκια τους θ'χι
σ'ε κλωτσιές αλλά εις τ'ά βήματα
του καλαματιανου, του κλέφτικου
και της πεντεζάλης. Δηλαδή ε'ι
κυανοί και ε'ι πράσινοι ντ'γκλα-
ράδες έγιναν κοράσια παχουλά
και στρουμπουλά, χ'άρμα εφθαλμών.
Τό γενικόν πρόσταγμα της κορι-
τσιστικης παρατάξεως ειχεν ό γυ-
μναστής κ. Κατσιώτης.

Τά κορίτσια έχορ'εφ'αν όπ'ό τ'ουδ
ήχους λύρας (δέν πρόκειται περι-
λίρας) και έμπ'ζάρ'ισιν και μόνα
των τών χορόν. Με τό καλό π'ιά και
σ'ε χ'ερ'ό του κ'ερ' 'Ησατ'α.

Ο ΚΟΜΗΤΗΣ

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ ΤΡΙΒΟΛΙΑΖΩΝ

«ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ»

Παρά επιστημονισικ'ήν άνάπτυξιν
οικονομικ'ων άναγκ'ων 'Ελλάδος έκ-
μέρους Γιοβανάκη προς Εϋρωπαί-
ους, ως καθ'ώς; θά ένθυμίζονται ά-
γαπητικοί αναγνώσται ήμετέρου
Τριβόλετου, Εϋρωπαίοι έφέντημ-
τσιφουτ' τακιμ'ι, ως ή ά λέγωμεν συ-
νομοταξία έβραίων όντες, μανκίρια

βερμιολάε, δη-
λονότι παρ'ά
δέν δίδουν.

Και παρ'ά δέν
δίδουν, και
ντουντούκιο ν
θέλουν θά παί-
ξουν.

Λάκιν ζάρπι
μεσ'έ, ως νά
λέγωμεν πα-
σοιμία λέγει
ως καθ'εξής.

Παράίβερέν
ντουντου γ'ε υ

«τεκλόρ» δηλονότι, όστις χ'ρημα δω-
είξει έκείνος και ντουντούκιο παί-
ζει.

Ντεμ'έκ κι, εϋρωπαίοι χ'ρημα μη
δίδουν και ντουντούκιο μη παιζων
νοείται.

Τζούμλεγε μαλιούμντιρ, ως νά
λέγωμεν πασιδηλον καθίσταται διτι
εις θέσ'ιν ντουντούκιο άλλο π'ράγ-
μα θέλομεν θά δώσωμεν διά νά
παίξουν.

Μ'που έντεποίξ τακιμ'ι Εϋρωπαίοι
ντιντιγιμ'ίζ, δηλονότι ο'ι ά'αισχυν-
τικοί ούτοι Εϋρωπαίοι λεγόμενοι,
ιστορίαν 'Ελληνικήν, ούδόλωσ γνω-
ρίζουν μ'πέ και ούδόλωσ ύποψιά-
ζοντες άπελπισίαν έλληνικ'ου έ-
θνους, πιστεύουν διτι ως καθ'ώς
τζιτζικας θέλομεν θά άκούσωμεν
έκαθ'ώς άπάντησιν ήμ'ομυκος...

Α'ι, σ'ίζιν άκλινίζ'ά ε'ισόγλου ε-
σιεκ'έρ' ά... ως νά λέγωμεν οικτι-
ρίζομεν μ'πέ, διανοητικήν σας κατέ-
στασιν!

Ουλάν, όταν π'εΐνα περισφίξει
ίπποτικόν γένος 'Ελλήνων, άνανίξ
σικίχιρ ά... δηλονότι άνήρπασε
διάβολος αξιότιμον μαμά σας μ'πέ!

Και Θεοί 'Ελλήνων όταν έπείνα-
ζον, παιδιά τών έτρωγον μ'πέ, ως
καθ'ώς απέδειξεν Κρόνος.

Και όταν Θεοί 'Ελλήνων τό
τοιούτον έπρωτον, τί θέλουν θά
κάνουν 'Ελλήνας β'έρ άγνά άρτικ'...

Θέλω θά είπω με ιστορικόν του-
το παράδειγμα διτι άπαντα θ'ανει-
σθέντα θέλομεν θά καταφάγωμεν...
θά καταφάγωμεν ουλάν....

Γιοβανάκης, θά έκφωνάξει εις
άπαντας 'Ελλήνας:

«'Ιπποτιστικοί έμογενεΐς δείξα-
τε εις Εϋρωπαίους άποχωρητήρια
λέγοντες σπαρτιατικ'ως:

« Μ ο λ ω ν λ α β έ »...

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ

'Υστερογραφικόν.— Παρελθού-
σαν εβδομάδα εις συνεργασίαν Γιο-
βανάκη παρακοίησις έγένετο, όν-
τάν μαντέ, ως νά λέγωμεν έκτός
τούτου ή και ήμετέρην αξιότιμον
προσωπικότητα άνασκαληδόν έβ-

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ — ΑΣΤΙΒΕΣ — ΑΓΑΝΑ

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΟΔΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ (Προσφυγικός Συνεισμητής)

SAVOIR VIVRE

ΤΟ ΦΑΓΗΤΟΝ

Αν και δεν κάμνομεν την άνοησιν, όταν έχομεν συνάχην να ηγαίνωμεν εις γεύμα, συχνά όμως εύρισκόμεθα εις την ανάγκην να σφουγγίσωμεν την μύτην μας. Η στιγμή είνε δύσκολος. Εάν χρησιμεποιήσωμεν μανδήλιον θά γίνει αντιληπτόν από τους συνδαιτυμένους και θά άηδιώσω. Διά τούτο άποφεύγομεν τή σφουγγισμα συγκρατούμενοι όσον τή δυνατόν περισσώτερον.

Εάν όμως τή γεύμα παρατείνεται και έμφανισθεί σταγών τις εις τή άκρην τότε είμεθα ύποχρεωμένοι τήν εξαφανίσωμεν πάση θυσία και τάχιστα, πριν γίνει αντιληπτή ή πριν στάξει έντός του κουταλιού μας ή επί τής μπουκιάς μας καθ' ήν στιγμήν τήν φέρομεν εις τή στόμα. Ένας καλός και ψύχραιμος δαιτυμών ποτέ τον δεν τή χάνει εις τιαύτας περιστάσεις. Με έν τεμάχιον άρτου, τή όποιον προποιοείται δι φέρει εις τή στόμα εξαφανίζει τήν σταγόνα, προσέχων όμως να τοποθετήσει τούτο εις τή άκρην του πινακίου του.

Βαρώνικη ΣΤΑΦ

ΜΑΓΗΡΙΚΗ ΤΟΥ ΤΡΙΒΟΛΟΥ

Φασιανός βραστός

Αφού καθαρίσατε τόν φασιανόν τόν βάζετε να βράσει. Όταν είνε έτοιμος σερβίρετε. Αν δεν έχατε φασιανόν ή συνταγή είνε ή αύτή και διά φασιόλους.

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΑΝΕΜΟΣ

Μιά μικρούλα τσακινούλα κρώνη δούλα νύν δεσποινι-δούλα πού τή λέγανε Σταυρούλα μευ τή πήρε. ούλα και τή καρδούλα ώς και τή φτωχή μου τή σακεύλα πού κι' άγώ τήν είχα ζούλα από μιάν άλλη δούλα όνόματι Σοφούλα.

Δούλος σας

Πρός διεύθυνσιν Τριβολέτου θέλω θά κάμω μιάν παρατήρησιν. Μπο'τε κεραιζέλλικ μιλε νταχά γιάπμασιν, ώς να λέγωμεν τοιούτον κεραιζαλίχιον να μη έπαναληφθει, γιάκκα καμπά καθαρισνί κεραιμα... δηλονότι χονδροκέφαλον τής θέλω θά σπάσω ε...

Γιοβανάκης, μέγα προσωπικότης είνε, μέγα έπιστημονισυική ένδοξότης είνε ανασκαληθόν κίττει μεδέ έπιόγλου έσεικλή; Γιοβανάκης

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ακσι Τριβουλι να ε'πώ : τού το'ιφάλιμ μέρις επώ το'ι λουγάργιαζα ε' στοδ γράψου μα δάν ήβρισκα τ' βουλήμ(1) το' εσκα βεθ γνιέμ, γ' ή χουλήμ : Είνε μιά βθευμάνα τώρα π' σ'νώθσο'ι γκρίνια μες στοδ σπιτ. Το'ι ποιός φταίβγι κάλι ; Η Θεου. [δώρα.

Εν τού ξέρου τι θά γένου μ' εγίτευτ τ'ν γυμπάρσο' τ'ν κενυ. [τουρεζιμένι' τ'ν άγκρισμένι το'ι τ'ν άφουρσμένι φηθ ήλι α' μι σ'ύρνι απ' τ' μετ μα γώ σ' έφτα δάν παγαίνου.

Εμ πουρεί ζορ-ζουρευνά ε' τόν πήσ' φηθ ε' ήλι τού Τίνι το'ι θάν εχι κανέ σιανά ε'ν τ'ς Αξ'νίθεας τού Βλευτίνι.

Ακσι τώρα τού νταβά μας το'ι να δείς να μ' έβρε'ς μιά λύσ'. Αφουρη ή τόν καθ'ά μας ήταν π' κήγι στοδ Μιτζλιε(2) μη έξερουντας γώ χαμπάρ να γραφτεί ψ'ήφου να πάρε, γιά να βγαίνι λέγ, κίτρουπίνια πρου'δρίνα βουλιφτίνα το'ι ίσουσ-ίσουσ ήτ' ύπουργίνα. "Ελα ντέ, τ' διαβόλ' τ'ν κλιφτίνα !.. "Εχι, λέγι ήτα'έσινε(3) τς Μπου. [ιζαλιθότσις

θέλις'ίντην τ' οι Σταβριγιώτσις με τ' άπ' κάθε κελιμάε ψήφου, λέγι... τιμής θά πάρε. Το'ι να δείς ε'δ ποδ τήν πετέβγιν τ' ούλις να γραφτούν γυρβέβγιν. Μπουτσαλιώτσις, νιός, γρηγιός τ' άλλις, τ'ε'άκ άπ' τ'ς Αργηγός. Απ' στοδ γινουθήτ(4) τή κλήξαν άκουεΐτουργα τ' άνείξαν τού γραφείνιου π'ε'ημ μέρε

Τ'ε'υργιατ' ή, ταχίτε-ταχίτε γιά να τ'ς γραφίν στοδ τ'φτε. Αόστο'ιτζ νλέπς, πουλάν άγέρκ κρό'ι-δρούς μας Μακαρώνις τ' άπ' τ'ν άλλι ε'δ Παπασουσώνις μι σκουπό να τ' εχιν κόμμα να γινουμι μείς γι άντε χώμα γιά να μες τσαλακατούν, τ' άπ' τ' μετ να μες βαστούν !.. Το'ι ε'ν ήταν έφτεν μόνου !.. Γιάν πουλδ όμους, γυμπάρει, θκώνου σά βέλι νουσιμ μες σφαλίς'τ'ε'ι μουκχ ή μες τ' άργαστη τ' Κοκμά το'ι φουτουργαφίτ'ε' !.. Είδιντην Στυλιάνις τ' Κανάτο π' τ' σπιτιέυντ τού καναθούρ πούνι έφτεν μες τού σουνάτς. Πήρασ'ιμι γ' οι διαβόλι με(5) τ' ε'πιμτου το'ι ξετνάχνα σά να κάτσα ει Τριβέλι.

Πήρα τ' γούναμ το'ι πιτάχνα. Σ'ίφας γίντε'ι τού Μαρένι τ' άπευδράμ(6) μες τού χάνι. Το'ι ήταν εγίτ'ε' σ'μαζουμένις Ισ'αμι είνουσ' κουντουρεζιμένις : Μάρις, Πάτρις, Μαρμευτούδια Νταβουλίνας, Φλιός, Πουτούδια Χατανάδινι, Ζαντίνας Κουκουροέμινις, Βατάνια Μπαρκαπάνινις, Μπαμπούσ'τ'ις Μάλια, Πάτ'ια, Ρου'ις, Φευσ'ις Κιλιέτ'ε'ινις, Μπιτιέ'ε Μπαλαμπάνινις, Γκουρβέ'ε τ'ε'ι κανέ δυδ άλλα λακνά στονματίλια παστρινά. Πήκαρσ'ι π' τ'ς είδα έραθύμα Τούρεκους γίνιμα το'ι βλαστήμα.

— Πού γυρίγς μου' πατσ'εβούρα ; — Έχου δλια, ε'ε παλαβούρα ! — Τ'ν τύφλας έχις διαβόλ λαδικό λέγουτ'ε' τ'ε' έτριμουμ ε'α φύλλου — Τι γαβγίγς, ε'ε, σάν τού στ'σούλου δλαιά έχου στοδ Συνουδικό. — Πέφτι μπρός μουρη, άγι σπιτ — Μδ(7) θά μι τρεβ'ας π'ι τ' μύτ ! Ψήφου δίνιμ μόνα Νόμους — Σ'δ γή(8) τώρα τώρα θά κμαν. [ταίρις ; — Ναί ! Έμπευρείς πλια να μι [δέρις

γιατί δένισι(9) γι Αστυνόμας. "Ηκσις, ε'ε γυμπάρει, μιά γλώσσα ! Το'ι δσο γάβγιζι, σάν πλέλια πού πλαλιέυν κενυιά στην κλώσσα τλουγυρεξαντιν γ' οι μπράβις το'ι μ' άνιγιλεύν παλάβις μι καμώματα το'ι γέλοια... Πι(10) τ'ν βρουλιδα τήν ε'επώ τ' ε'εχινώ, γυμπάρει, να χπώ... Πού να ξέρου γι σ'ε καμημένους ποδς θάν ε'εργου τ'ε' ε'λιασμένους' π'ι τ'ς πευτανουμπουτζελιώτσις το'ι τ'ς καχπέις τ'ς Αργιγιώτσις ! Μδ(11) μιά κρέκανα το'ι δώκα' γιατί χιθ'ήκαν ε'ε λησασμένις ναταπάνουμ διαβόλ κέρις τ'ς γυναίκασιμ γ' οι ψ'ήφουφέρις το'ι μι χπούσαν μαζουμένις.

Α'ι'ντι, δειρι σ'δ Θεουδώρα ε'ε πουρείς, μ' εγίτεια κέρεα. "Αλλις τζιμπεύσαν, άλλις χπούσαν τ' άλλις σά γαδάρε κλουτσεύσαν. Μιά μι δέγνασι κας τ' ντάλα(12) το'ι άλλι κενυτλάμι σά βουβάλα. Μά σάν έφαγα άπ'ι μι, ε' ε'σ'ε'τ'μου μερους μιά μπουνιά κέντιπι να μ' σριψ' ή βίδα τ' ε'ίπα ε' σ'ύρου τού μαχαίρε ! Πάλι όμους τού μιταεΐδα τ' ε'ίπα: Ρέ Τίνι ε' βέγις χε'ε ! Τ'ε' άρχινώ να τ'ς πασ'κατέβγου μιά-μιά το'ι να τ'ς σαλαγώ κάτιτις σά να γυρβέβου σά να μ' κλέψαν κανέν κρεμα, ε'εθις σδν ν' ε'βρουλουγώ. Το'ι μι μιός γίντε'ι τού θάμα ! Μιά-μιά κέφταν Ισα πέρε ε'ε να τ'ε'ντρονι σκουριπός ! Φάτσιμι-λου,ιάγς-! Θιός το'ι τόν(13) π'ερα τόν άγέρκ.

Πόσ' παρόδς τή μαχαίρια κάναν μπρός τή δυρά τή χέρια. Σάν τ'ν ε'λώνησα τ' διαδ'ήλους' μπρός τ'ς γιρόντ(14) ε'κανα δ'ήλουσ' ποδς ε' τ'ν θέλου πλια τ' Θεουδώρα' ε'ε μ' τήν κάνιν ψηφουφόρα. Είπιμ όμους γραμματικδς ποδς με π' γένουμι κας, γιατι σά θέλι γι ε'ετυνόμους θάν ίφαρμουστ'ε' γ' Ι Νόμους. Τι να λέγις τώρα το'ι ε'δ ; Θά χουρεψου στοδ ταψ'ί ; Νά μ' γραψ γλήγουρα ε'παντέχου δίτ'ε'ου γιά άδνου μαθ'ε' έχου' γιατι ή γκρίνια παίρνι τ'ε' δίνι το'ι θά τούν μαρένι τόν Τίνι. Πίσιπι μι δ'ε' πουρεώ.

Θά μ' σκάς' θέλι κενιάν ωρα γ' ή γουρσεύζα γ' ή Θεουδώρα. Τ'ε' ε'φει, μου έχου τ'ε'ι μουρέ ! Κρίμα ε'ν ε'ίνι τού Μπουτέλιμ ; Αμ Καστάνις, τού σουπαδέλιμ !..

TINIS

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ : 1. Δε μου ε'ρχόταν βολικά. 2. Κοινοτικό 'εμβούλιο. 3. Δικός της. 4. Γυναικωνίτη. 5. Μελίς. 6. Έφθασε. 7. Μήπως. 8. Όστε σύ; (παραλείπεται τή ε'γώ. Σ'δ ή ε'γώ). 9. Σ'ε δένει. 10. Από. 11. Μόνο. 12. Όμοπλάτη. 13. Τών (γυναικών). 14. Αημογέροντες.

Νοιώσματα (Γνήσιο)

Τριγιευπόδαρου τού μιλόε μαυρουφέρους τού καλιτσεβ'γι νουτ'νευφέρους τού λαλεϊ τ' ή γρηγιά τόν γαργαλεϊ. (Μά τόν Αγιου Κουσταντίνου Μπάτ'σι δάλι ι νούς άπ' τσίνου). Δίσις : Τεντζερείς στην πραστία

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

Σ'ε' μιά σχολική έκθεση με τόν τίτλο «εί γυνείς», ένα κοριτσάκι έγραψε: «Αποχτούμε τούς γονείς μας σ'ε' μιά τόσο προχωρημένη ήλικία πού είνε αδύνατο ν' αλλάξουμε τή φυσικά τους.

— Πραγματοποιήθηκε κανένα από τή παιδικά σου όνειρα ; — Πώς ! "Όταν ή μητέρα μου συνηθίσε να μευ τραβίει τή μαλλιά παρακαλούσα νάμουνα φιλιά κρές.

Στόν Κήπο : "Ενα παιδάκι ρωτ'ε' έναν κύριο : — Κύριε πώς ε'ας λένε ; — Θάδωρο ; — Είστε παντρεμένος ; — Όχι. — Έχετε παιδιά ; — Όχι.

Αιγίστιμη σιωπή. "Τότερα γυρίζοντας σ'ε' μιά νέα γυναίκα μαυροφορεμένη πού καθόντανε στόν άντικρυνό μπαγκε : — Μαμά, τι άλλο μου είπες να ρωτήσω ;

Στό δικαστήριο : — Ποιό κακό έυστικτο σ'ε' παρακίνησε να κρατήσεις αυτό τή πορτοφόλι άντι να τή έπιστρέψεις ; — Δεν είνε κακο έυστικτο κ. Πρόεδρε. Είνε τή έυστικτο της άυτοσυνητήσεως.

Συνταγές τού Γυμνασιού και τού Περθεναγωγείου

Α'υ'πνίχ ζωντοχήρας. Εάν είσθε ζωντοχήρα και πάσχετε από άπνίαν έπίμονου, δεν θέλετε δά να χρησιμοποιήσετε προαναφερθέντα ήρωικά φάρμακα τότε καταφεύγετε εις τή λαούδαυον. Τούτο είνε διώλυσις άφιοιού έντός οίνου, φέρει δ'ε' ύπνου και καταπαύει τούς πόνους και αύτής τής καρδιάς άκόμεη.

Ο Γυμνάσιος

T. T. T. T.

Αγκίλι. — (Ένταυθα). ΞΚαιρό έχουμε να ε'ας δεύμε. Γιατι ; Είνε τόσο πολλές οι ερωτικές σας άσχολιες ;

Μαρίαν Γεωργαλά. — (Ένταυθα). Εύχαριστούμε γιά τή συνεργασία σας πού τιμ'ε' τόν «Τριβόλον», αν και μες ε'στάλη μέσον τού κ. Μυριδ'ήλη. Περιμένομε τίποτα νεώτερο. Νά ε'λπίζουμε ;

Βάρδαν. — (Ένταυθα). Η τελευταία σας παραγωγή πολύ καλή. Οι ιδέες σας έχου προτυπία. Ήδχαριστούμε.

Αδα Π. Γ. — (Ένταυθα). Ο «Τίνις» γράφεται από τήν σύνταξιν τού «Τριβόλου». Όσο γιά τόν κ. Γιοβανάκην λυκούμεθα πού ε'δεν μπορούμε να ε'ας ε'χαριστήσωμε. Είνε συνεργάτης πού τού άρέσει ή άνωθυμία. Και πάτι θά τόν ρωτήσωμε και αν έπιτρέπει ήσας γράφουμε τόνόμα του. Γράψτε μας όμως τήν άντρέσα σας. Γιά τή συγχαρητήριά σας ε'χαριστούμε θερμάτα.

Κ. Θεόφ. — (Καλλονήν). Δεν ήμπορει να δημοσιευθεί. Η Είνε αδιάντροπο. Τά ανωϊώματα δεν είνε σόκιν, όπως νομίζετε. Είνε λογαγραφικό υλικό. Στείλτε μας αν ε'ρήτε κανένα στην περιφέρειά σας.

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΕΝΩΣΙΣ

Συνήλθον την παρασμένην Πέμπτην εις το Δημαρχειον διάφοροι θαλασσοχαρείς συμπολίται και συμπλετίτισες υπό την προεδρείαν του κ. Νομόρχου δια να συσκεφθούν δια την ίδρυσιν και ενταθθα παραρτήματος του Συλλόγου Σ. Θ. Ε., της οποίας σκοπός εινε να αναπτύξει το αίσθημα της αγάπης του κόσμου προς την θάλασσαν, επ' αγαθῶ της ελληνικής νηπιλας και του ἐμπίσθου προσωπικου της Ενώσεως.

Παρέστησαν πλην του κ. Νομόρχου οι κ. κ. Δήμαρχος, Διμενάρχης, Πιττακός Εδστρατιου, δ αγγλομαθής Δουκαρέλλης, Δ. Παραδέλλης, Γρ. Γρηγοριάδης, Μ. Καρδασός, Γ. Πετρέλλης (μη θηρίον), Αρ. Τόνος, Εδάγ. Πολυμιάδης (Λεονταρχης), Θ. Τρύφων πολιτευτής Δέσβου, Αθ. Χαραλάμπους, Αχ. Κουρκουλής μετά του υιου του, Αθ. Μητρέλλιας μετά της δος θυγατρὸς του, και πληθος ὠραιων κυριῶν της πόλεως μας εκ των ἐχουσῶν λόγῳ ηλικίας δικαίωμα ψήτου.

Ο κ. Νομόρχος κηρύσσων την ἐναρξιν της συνεδριάσεως ἐξήρε τὰ θέλητρα της ελληνικής θαλάσσης και ἰδία την εὐωδιαν ἣν ἀποπνέει αβτη κατά την θερινήν ἐποχήν ἀπὸ τὸ δόρειον τμήμα της προκυμίας μας συστήσας να ἀγαπήσωμεν την θάλασσαν ὅσον τοῦλάχιστον και τὰς γυναίκας με τὰς ὁποίας αβτη ὁμοιάζει πολὺ ὡς πρὸς τὸν χαρακτήρα.

Ο κ. Δήμαρχος, παρεμβαίνων διαμαρτύρεται διότι ὁ κ. Νομόρχος ἔχει κακὴν ἰδέαν διὰ τὰς γυναίκας, ἐνῶ αὐτὸς προσωπικῶς ἔχει λόγους να εἶνε πλήρως εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτὰς και τὰ καμώματά των.

Ἀκολούθως τὸν λόγον λαμβάνει ὁ κ. Διμενάρχης ὡς ἄρμοδιώτερος εἰς τὰ θαλασσινὰ ζητήματα. Οὗτος ἀφοῦ ἔχασμῆθη τρις εἶπεν ὅτι τὸ καλλίτερον μέσον κατά την γνώμην του, δ ἂ να ἀγαπήσωμεν εἰπαρηλίκες κυρίως Μυτιληναῖοι την θάλασσαν εἶνε τὰ μπαῖν μ'ἔτ.

Ο κ. Γρηγοριάδης, ἐκφράζει τὸν θαυμασμόν του διὰ την ὠραιαν ταύτην ἰδέαν και προσφέρεται να ἀναλάβει ὅλως ἀφιλοκερδῶς την ὀργάνωσιν μπαῖν μ'ἔτ κατά τὰ κρατοῦντα ἐν Εὐρώπῃ συστήματα.

Ο κ. Γ. Πετρέλλης τονίζει ὅτι ὁ κ. Γρηγοριάδης εἶνε πράγματι κατὰλληλος διὰ την τοιαύτην ἐργασίαν, προσφέρεται δὲ εὐχαρίστως και να τὸν βοηθήσει εἰς τὸ ἔργον του.

Ο κ. Πιττακός Εδστρατιου ἔχει την γνώμην ὅτι ἡ θάλασσα θὰ γίνει ἐλκυστικώτερα ἂν κατά μήκος της παραλίης φυτευθοῦν ὠραία χρυσάνθεμα, τάλιες και τὰ τοιαῦτα.

Ο κ. Αρ. Δουκαρέλλης λέγει ὅτι και οἱ ἄγγλοι ἀγαποῦν πολὺ την θάλασσαν και δι' αὐτὸ εἶνε προκε-

ΔΗΛΩΣΙΣ

«Ο «Τρίβολος» ἔχων ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν οικονομικὴν κρίσιν, λόγῳ τῆς ὁποίας εἰ ἀναγνώσται του δὲν δύνανται, παρὰ τὴν καλήν των διάθεσιν να πληρώσωσιν τὴν συνδρομὴν των, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἀγάπην δι' ἱς τὸν περιβάλλοντα εἰ συνδρομηταί του οὕτως ὥστε να μὴ θέλουν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ να τὸν στερηθοῦν, ἀπεφάσισε να βράμει δῶρον εἰς ὅλους τοὺς ἀναγνώστας του ἀνά μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν.

«Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ ΠΡΩΤῃ Ἀπριλίου 1932.

Ο ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΤΟ ΜΠΙΛΙΑΡΔΟ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΠΟΣΑΡΚΕΙΑΣ

Οἱ παχύσαρκοι ἀναγνώσται μας θὰ πληροκορηθοῦν μετ' εὐχαριστήσεως ἐλπίζομεν, ὅτι καθ' ἂ ἀνεκάλυφεν ὁ φίλος λαδομεσίτης κ. Ἀθανάσογλου, τὸ μπιλιάρδο ἐνδείκνυται ὡς ἀποτελεσματικὸν μέτρον κατὰ της ποχυσαρκίας. Ὡς ἰσχυρίζεται τοῦλάχιστον ὁ κ. Ἀθανάσογλου ἀπ' ὅτου ἤρχισε να παίζει μπιλιάρδο—μιὰ ἑβδομάδα τώρα—καταλάθινει «μεγάλου διαφοράς» στὸν ἐκυτό του. Καὶ συγκεκριμένως, ἔχασε τρεῖς ὀκάδες βάρος καθ' ἣν στιγμὴν δὲν ξέρει εἴτε πῶς πιάσῃ τὴν στέκα ἀκόμα. Ὁ πῆτε, ὅτι τρεῖς ὀκάδες εἶνε σταγῶν ἐν ὡλεαίῳ. Ναὶ ἀλλὰ εἰς αὐτὸ θὰ σὰς ἀπαντήσῃ ὁ κ. Ἀθανάσογλου με μ' ἂν τουρκικὴν παροιμίαν πρὸ λέγει: «Νταμλα, νταμλα, ἔγκιδλ ὀλούρ», ὡς να λέγωμεν, καθὼς λέγει και ὁ κ. Γεωβανάκης, «σταλαματιά, σταλαματιά λίμεη γίνεται».

μὲνον ἔθνος και κυριαρχοῦν τῶν θαλασσῶν.

Ο κ. Τόνος τονίζει ὅτι ἂν εἰ «Ἕλληνας; ἔτρεπον και στοιχειώδη ἔστω ἀγάπην πρὸς την θάλασσαν δὲν θὰ τὰ ἔκαμαν ὄλασσω εἰς ὄλες των τῆς δουλειῆς.

Οἱ κ.κ. Μητρέλλιας, Κεουκουλης και Χαραλάμπους εὐρίσκουν ὅτι τὸ καλλίτερον μέσον να ἀγαπήσωσιν την θάλασσαν εἰ συμπολίται εἶνε τὰ συχνὰ ταξείδια.

Ο κ. Πολυμιάδης υἱοθετῶν τὴν ἔκπεσιν των συναδέλφων του ὑπερθεματίζει και δηλοῖ ὅτι αὐτὸς και ὁ Δέων του βεῖνε πρόθυμοι να τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ με πολὺ φτηνὰ ναῶλα.

Τέλος ἀποφασίζεται να κατασκευασθῇ τὸ γραφεῖον τοῦ Συλλόγου ἐπὶ πικισάλων ἐντὸς της θαλάσσης με ἐξέδραν εὐρεῖται ἕνα ἐπ' αὐτῆς ἐκπλώνονται τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου κατὰ τὸ θέρος και παρακολουθοῦν τὴν πρόοδον των νέων μας ἀρσενικῶν και θηλυκῶν εἰς τὰ μπαῖν μ'ἔτ.

ἈΠΩΛΕΣΘΗ Ἡ κυκλοφορία τοῦ κυβερνητικοῦ Τύπου.

ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ΚΑΒΒΑΛΙΝΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΓΕΝΝΟΝΟΣ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ Ἀνέγνωσθαι ἐν τῷ παρελθόντι «Τριβόλῳ» δημοσιευθέντα σχετικὰ με κάποιον διάδημα τοῦ κ. Παπανδρέου ἐνταθθα, ὅπως με βολιδοσκοπήσωσιν εἰ φίλοι του ἂν εἶμαι διατεθειμένος να ζώσω ἔργα μου εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον. Καὶ σπεύδω να δηλώσω ὅτι, εἶνε περιττὸν να βολιδοσκοπηθῶ, ἐπειδὴ οἱ κρίσεις μου περὶ τοῦ κατ' εὐφημισμὸν Ἐθνικοῦ Θεάτρου εἶνε γνωσταί, ἐκτεθεῖσαι και ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ἐγχωρίου τύπου. (Ἰδὲ Ἐλ. Δόγον 31 Μαρτίου).

Περιττὸν ὡς ἐκ τούτου και να ἀντιπρὸσον εἰ ἐκ ζηλοφθονίας κινούμενοι γνωστοὶ φιλολογικοὶ κύκλοι οἱ ἀξιοῦντες να συγκαταλέγωνται με τοὺς φιλολόγους. Τὰ ἔργα τοῦ Δήμου Λόντου δὲν θὰ ἀντιπρὸσον ποτέ την σκηνὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, ἐπ' ὅσον δὲν ξεπλυθῇ με συμπλιμὲ διὰ να ξιβρωμήσῃ ἀπὸ τὴν καθάλινα τῶν ἀλόγων τοῦ Ἀγαμέμνονος και Σια.

Μετὰ τιμῆς

Δ. Δ.

ΓΥΠΑΕΤΟΣ

Ἡ Ἐθνικὴ και οἱ ἑφεδροὶ

Ὁ διορισμὸς τριῶν πλουσίων ἢ τέως τοιούτων νέων συμπολιτῶν ὡς ὑπαλλήλων της Ἐθνικῆς Τραπεζῆς προκαλέσῃ σχολία δυσμενῆ. Ἡ Κοινὴ Γνώμη φρονεῖ ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν πεινοῦν ἑκατοντάδες πτωχῶν και ἐξ ἴσου ἂν ἔχει περισσότερον μορφωμένων ἐπείδρων ἀποτελεῖ σκάνδαλον και πρόκλησιν ὀδιορισμῶς πλουσίων κατὰ τεκμήριον νεανίων. Ἄλλ' ἡ Κοινὴ γνώμη λησμενεῖ ἕνα γεγονός ἀνομιμῶς ἐπὶ τῆς. Ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἶνε κεφαλαιοκρατικὸς ὀργανισμὸς ὁ ὅποιος δὲν σκοτίζεται γὰ τὰ τοια μικροπράγματα. Ἐἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἔξοσυλλογίζετο τὸς πτωχῶν. Τότε θὰ ἦτο και αὐτὴ πτωχὴ, ὅπως οἱ περισσότεροι Ἕλληνας τῶν ὀποιῶν τὰ κομπιδέματα συνεσώρευσεν σιγά-σιγά—νομίμως και τιμῶς βέβαια—εἰς τὰ θησαυροφυλάκιά της.

«Ἡ ἔλη συνδρομητῶν»

Οἱ τυπογράφοι κάνουνε τὰ σφώτερη λάθη τοῦ κόσμου. Νὰ εἶνα π. χ.

Στὸν ἐντυπον ἀπολογισμὸ τοῦ κελου μας Συλλόγου Πραχῆς Ἐργασίας περὶ κυκλοφόρησε πρὸ ὀλίγου ἕνα κεφάλαιον ἐπιγράφεται «Μέλη συνδρομητῶν». Ἄν δὲν πρόνεται περὶ λάθους τότε ἀσφαλῶς πρόκειται περὶ τῶν κάτω ἔκρων μόνον των συνδρομητῶν τὰ ὀπεῖτα ἔχουν δεῖσθαι λαβεῖν με τὸ Ντάνσιν τοῦ Συλλόγου.

ΑΝΑΠΟΔΙΣΣ

— Να περκατῶς με τὰ χέρια.
— Να σκέπτεσαι με τὴν κοιλιὰ.

ΤΟ ΣΩΣΤΟ, ΣΩΣΤΟ

«Ο «Ελεύθερος Λόγος» σχίζει τα κουρελιασμένα ἑμάτιά του εἰς τὴν ἕνας ἀστυνομικὸς σταθμάρχης ἐχρησιμοποίησε τὸν βούρδευλάν του. Μὰ τί θέλετε να κάμουν εἰ χωροφύλακές μας; Τί χωροφύλακες θὰ ἦσαν ἂν ἐλεγμόνουν τὰς παραδόσεις τοῦ ἐνδὸξου ἀστυνομικου Σώματος; Ἐκαστος ἐπ' ἑκλήθη κ. Καλδῆ. Οἱ Ἕλληνας χωροφύλακες ἔχουν προρισμὸν να δέρνουν τοὺς Ἕλληνας πολίτας ὅπως και τῶν τελευταίων τούτων προρισμὸς εἶνε να πληρώνουν δυσσαστάκτους φέρους διὰ να παίρνουν μισθὸν εἰ χωροφύλακες περὶ τοὺς δέρνουν. Ὅλα κ' ὄλα. Πρέπει να ἔχουμε και λιγάκι ἐγνώθη σαυτὸν. Καὶ να μὴ γκρινιάζουμε διαρκῶς και ἀνευ ἀποχρῶντος λόγου.

Διὰ ταῦτα...

Ο κ. Εἰσαγγελεὺς εἶχε τὴν ἀβρότητα να μὰς ὑπομνήσει διὰ τοῦ ὀπ' ἀριθ. 2154 ἐγγράφου του τὸν περὶ Τύπου Νέμον 5060 και εἰδικῶς τὸ ἄρθρον 30 εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὀποιου, ὡς πιστεύει ὀπάγονται τινὰ τῶν καταχωρῶμένων εἰς τὸν «Τρίβολον» αἰνιγματῶν.

Εἰς ἀπάντησιν ὁ «Τρίβολος» θὰ ἡδύνατο, να παρατηρήσει, με δλην τὴν ἀπαιτουμένην δέβαια εὐλάβειαν πρὸς τὴν Εἰσαγγελικὴν Ἀρχὴν, ὅτι τὰ ἐνοιώσματα δὲν εἶνε καθόλου «ἄσεμνα δημοσιεύματα», εἴτε και προσβάλλουν τὴν δημοσίαν αἰδῶ. Τὸναντίον εἶνε μπιριλάντια λαογραφικὰ τὰ ὀποῖα, εἰς κάθε πολιτισμένον τόπον οἱ ἄνθρωποι και τὰ Κράτη περιβάλλον με ἀπερὸριστον ἐκτίμησιν και τὰ περιουλλέγουν με μεγάλην στεργῆν, μὴ συμφωνοῦντες φυσικὰ με τὰς τριαύτας ἀντιλήψεις της Εἰσαγγελικῆς μας ἀρχῆς.

Δὲν ἔχομεν ὅμως καμμίαν διάθεσιν να βλέπωμεν τὰ ἀνοιξιὰτικα χελιδόνια πίσω ἀπ' τὰ κάγκελλα της φυλακῆς και διὰ τοῦτο σπεύδομεν να εὐχαριστήσωμεν τὸν κ. Εἰσαγγελεὰ διὰ τὴν ἀνώδυνόν του ὀπέμνησιν και να δηλώσωμεν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας μας ὅτι, χάριν τοῦ Νόμου, τὰ νοιώσματα τοῦ λοιποῦ θὰ ὀπ.βάλλωνται εἰς λογοκρισίαν και θὰ ὀφίστανται ἀκρωτηριασμενὸς και ἐπισκευῆς τοιαύτας ὅστε να καθίστανται ἀγνώριστα, ὅπως και ἡ γενέτειρά των.

ΠΟΙΟΝ;

Εἰς τὴν χορευτικὴν ἐπίδειξιν τοῦ Γυμνασίου μας, ἐνεφανίσθησαν ὄλες οἱ τοπικῆς Ἐλληνικῆς ἀμφιέσεις ἐκτὸς ἀπ' τὴν Λεσβιακὴ. Χάθηκαν μερικὰ βρακιά Ἀγριασσώτικα, Πλωμαριτικα, Γεραγώτικα κλπ. ἡ νιρεπόμαστε να τὰ φορέσωμε; Ποῖον πρέπει να οἰκτοῦρωμε γιαυτὴ τὴν στραβὴ ἀντίληψη ἡ και γιὰ τὴν παράλειψη ἔστω;